DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 21 mars 1996 *

I mål C-39/95,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal de police de La Rochelle (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot

Pierre Goupil,

angående tolkningen av artikel 4.6 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (EGT nr L 370, s. 1),

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden D.A.O. Edward samt domarna P. Jann (referent) och L. Sevón,

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

* Rättegångsspråk: franska.

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Pierre Goupil, genom advokaterna Paul Mauriac och Alexandre Carnelutti, Paris,

— Frankrikes regering, genom biträdande direktören Edwige Belliard, utrikesministeriets rättsavdelning, och Anne de Bourgoing, chargé de mission, vid samma avdelning, båda i egenskap av ombud,

— Förenade kungarikets regering, genom Lindsey Nicoll, vid Treasury Solicitor's Department, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren Götz zur Hausen, i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 30 november 1995 av: Pierre Goupil, företrädd av Paul Mauriac och Alexandre Carnelutti, Frankrikes regering, företrädd av biträdande departementssekreteraren för utrikesfrågor Romain Nadal, avdelningen för juridiska frågor vid utrikesministeriet, i egenskap av ombud, Förenade kungarikets regering, företrädd av Nicholas Green, barrister, och Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Götz zur Hausen,

och efter att den 25 januari 1996 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Tribunal de police de La Rochelle har genom beslut av den 31 januari 1995, som har inkommit till domstolen den 17 februari samma år, med stöd av artikel 177 i EG-fördraget ställt en fråga om tolkningen av artikel 4.6 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (EGT nr L 370, s. 1, nedan kallad förordningen).

2 Frågan har uppkommit i ett brottmål mot Pierre Goupil som är åtalad för att vid fyra tillfällen ha brutit mot lagstiftningen om förares arbetstider.

3 I avsnitten IV och V i förordningen finns bestämmelser om körtider, raster och viloperioder. I artikel 4 stadgas emellertid:

"Denna förordning skall inte tillämpas på transporter med

...

6. fordon som används i samband med avloppsunderhåll, översvämningsskydd, vatten-, gas-och elförsörjning, underhåll och kontroll av allmänna vägar,

avfallshantering, teleservice, posttransporter, radio-och televisionssändning samt pejling av sändare eller mottagare av radio-eller televisionssignaler;..."

4 Pierre Goupil är verkställande direktör för ett bolag vars verksamhet består i att tömma, sanera och behandla avfall. Bolagets fordon hämtar avfallet hos företag och transporterar det till en soptipp eller en förbränningsanläggning. Vid en kontroll konstaterade polisen att en av bolagets förare vid fyra tillfällen hade överskridit den enligt lag tillåtna tiden för körning. Pierre Goupil åtalades därför för brott mot förordningen och det franska dekretet nr 1130 av den 17 oktober 1986.

5 Vid sammanträdet inför den nationella domstolen har Pierre Goupil gjort gällande att han enligt artikel 4.6 i förordningen inte har varit skyldig att utrusta företagets fordon med färdskrivare och att överskridandet av körtiden därför inte kan utgöra ett brott.

6 Tribunal de police de La Rochelle har beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

"Innebär artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 att fordon för transport av avfallscontainrar eller industriellt avfall, vilka tillhör privata bolag för hantering och behandling av avfall, undantas från förordning (EEG) nr 3821/85, även när dessa transporter utförs över långa sträckor?"

7 Genom denna fråga vill den nationella domstolen i huvudsak få veta hur begreppet "fordon som används i samband med ... avfallshantering" i artikel 4.6 i förordningen skall tolkas.

8 Det skall inledningsvis påpekas att det i artikel 4 i förordningen räknas upp vissa kategorier av transporter som är undantagna från förordningens tillämpningsområde. Eftersom det således är fråga om ett undantag från det allmänna systemet, kan artikel 4 inte tolkas på så sätt att dess verkningar går utöver vad som är nödvändigt för att skydda de intressen som den är avsedd att skydda. Vidare bör räckvidden av de undantag som föreskrivs i förordningen bedömas med beaktande av målsättningen med förordningen (se dom av den 25 juni 1992, British Gas, C-116/91, Rec. s. I-4071, punkt 12).

9 Beträffande de intressen som artikel 4.6 är avsedd att skydda, bör det påpekas att undantagen i denna bestämmelse har fastställts på grundval av hur de tjänster som fordonen används i samband med är utformade. Det framgår i detta hänseende av uppräkningen i artikel 4.6 i förordningen att det i samtliga fall är fråga om allmänna tjänster av allmänintresse (ovannämnda dom i målet British Gas, punkt 13).

10 Förordningen syftar, som framgår av det första övervägandet, till harmonisering av konkurrensvillkoren och till förbättring av arbetsförhållanden och trafiksäkerhet.

11 Mot bakgrund av dessa syften, i synnerhet det i fråga om förbättring av trafiksäkerheten, skall begreppet "avfallshantering" tolkas på så sätt att det endast avser uppsamling av avfall inom det område där det har lämnats. Eftersom fordon som används i samband med denna verksamhet endast kör korta sträckor och under korta tidsperioder, utgör transporten fortfarande en underordnad del av avfallshanteringen. Avfallstransport som inte har en sådan karaktär omfattas inte av undantaget. Det ankommer på den nationella domstolen att i varje enskilt fall avgöra som så är fallet.

12 Med beaktande av att de tjänster som anges i artikel 4.6 är av allmänintresse, skall det avfall som omfattas av avfallshanteringen i fråga anses bestå av såväl hushållsavfall som kommersiellt avfall och särskilt avfall, eftersom dess hantering är av allmänintresse. Denna tolkning överensstämmer också med syftet att harmonisera konkurrensvillkoren, utan att därför vara till hinder för tillämpningen av särskilda regler med avseende på vissa typer av avfall, såsom artikel 13.1 d i förordningen om transport av djuravfall.

13 Inom dessa definierade gränser omfattar artikel 4.6 i förordningen även körningar utan last samt förflyttning av fordon som sker för att förbereda transporter.

14 Det är slutligen inte nödvändigt att de ifrågavarande fordonen används direkt av ett offentligt organ för att omfattas av undantaget. Förordning nr 3820/85 är avsedd att mjuka upp rådets förordning (EEG) nr 543/69 av den 25 mars 1969 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (EGT nr L 77, s. 49). Till skillnad från den bestämmelse som artikel 4.6 i förordning nr 3820/85 ersätter — det vill säga artikel 4.4 i förordning nr 543/69, som ändrats genom rådets förordning (EEG) nr 2827/77 av den 12 december 1977 om ändring av förordning (EEG) nr 543/69 (EGT nr L 334, s. 1) — hänvisas det i artikel 4.6 inte längre till "fordon som används av annat offentligt organ i offentlig tjänst". Denna ändring av bestämmelsens lydelse medför att både offentliga organ och privata företag, som under statens tillsyn utför en allmän tjänst av allmänintresse, omfattas av undantaget.

15 Svaret på frågan är således att begreppet "fordon som används i samband med ... avfallshantering" i artikel 4.6 i förordningen skall tolkas på så sätt att det avser fordon som används för uppsamling av allt slags avfall, om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser, samt endast transport av detta inom ett närområde, inom ramen för en allmän tjänst av allmänintresse vilken utförs av offentliga organ eller privata företag som står under det förstnämndas tillsyn.

Rättegångskostnader

16 De kostnader som har förorsakats den franska och den brittiska regeringen, liksom Europeiska gemenskapernas kommission som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

— angående de frågor som genom dom av den 31 januari 1995 förts vidare av Tribunal de police de La Rochelle — följande dom:

Begreppet "fordon som används i samband med ... avfallshantering" i artikel 4.6 i rådets förordning nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter, skall tolkas på så sätt att det avser fordon som används för uppsamling av allt slags avfall, om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser, samt endast transport av detta avfall inom ett närområde, inom ramen för en allmän tjänst av allmänintresse vilken utförs av offentliga organ eller privata företag som står under det förstnämndas tillsyn.

Edward Jann Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 mars 1996.

R. Grass D.A.O. Edward

Justitiesekreterare Ordförande på första avdelningen